

XII. ГРИЦЬ ТУРЧИН¹

Муштруйся, рéкруте-небоже,
Слізьми оружжя обливай!
Хились, корись, а тільки, брате,
Оружжя з рук не випускай!

Учись владати ним, учися
Стріляти цільно і в лиці
Безстрашно смерті заглядати:
Важкого бою час іде.

Прийдесь за правду твердо стати
Хлоп в хлопа і плече в плечé,
Прийдесь на ворога стріляти,
І кров рікою потече.

На віковічну неволю,
Попиження і гнет твердий,
На зло, що, паче гадъ несита,
Ссе кров із людськості грудий,

Прийдесь стріляти й не одному
Життя покласти в боротьбі.
Учися ж, рéкруте, хоч прикро
Не раз приходиться тобі!

Учись, щоб був ти сильним мужем,
Як засвітає день новий!
Учись, щоб в ряд ти став готовим,
Як крик роздається бойовий!

7 апр[еля] 1880

¹ Герой вірші про рекрутське життя («Молот», стор. 1—8), написаної селянином Романом Гудзманом.